

19. august 2015

UKA 2015/139

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om turistvirksomhed i udvalgte landområder i henhold til Inatsisartut lov nr. 19 af 3. december 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder.

(Medlem af Inatsisartut – Vivian Motzfeldt Siumut)

Jeg anser det meget vigtigt at formuleringen omkring fastboendes deltagelse i loven udtrykkes mere klart og tydeligt, idet det skal sikres, at fastboendes deltagelse og ejerskab i turismen fastforankres i den grønlandske befolkning.

Den gældende lovgivning som er herskende i dag omkring arealtildeling og brugen heraf, til turismeformål, tager ikke hensyn til hjemmehørende ejerskab, hvilket har medført, at den kommercielle udnyttelse af turismen som sådan, i forbindelse med brug af arealer til turismeformål i op til flere steder, har medført, at et utal af turister kommer herop uden hensyntagen til det omgivende miljø og bevaringsværdige arealer, der bliver trampet ned og brugt uden, at vort land får det mindste økonomiske udbytte heraf.

Der er nu flere steder i vort land, hvor virksomheder som ejes af udefrakommende har fået eneret på brugsarealer til turismeformål og dette fænomen er stærkt stigende. Ved arealtildeling i dag vi ingen garanti eller klare gældende regler der sikrer, at vort lands kasse får et udbytte heraf, samtidig med, at vi ikke stiller krav om, at de virksomheder der i dag søger om koncession, har rødder her i vort land, hvorved vi stiller landet fuldstændig kvit og frit - gratis - til rådighed således, at fremmede kan komme og hente deres udbytte, hvilket mest minder om et ´stort tag selv bord´.

En turist der har købt en turismeoplevelse i et turismeselskab, der ejes af fremmede, kan være her i landet i op til mange dage, samtidig med, at deres guider er håndplukket blandt deres egne landsmænd, uden den mindste form for betaling til det areal de benytter, uden brug af vores overnatningsfaciliteter, transporteret til havs uden en eneste hjemmehørende ombord, ja, endog uden at de behøves at købe mad herfra vort land.

Ved at sikre sig, at der er grønlandsk hjemmehørende ejerskab og deltagelse, vil de herboende langt om længe kunne føle et ejerskab. Rundt omkring i landet er det således nødvendigt, at de hjemmehørende deltager som ejere i turismen i forbindelse med arealtildeling, dog skal man holde sig for øje, at der ikke er tale om, at udefrakommende ikke kan være medejere i disse turismeprojekter, tværtimod vil man ved delt ejerskab kunne høste og bytte erfaringer fra alle lejre,

hvilket vil sikre en god udvikling indenfor turismeområdet. Det foreslås således i ændringerne til loven, at lidt over halvdelen af virksomheden, skal være ejet af hjemmehørende, hvilket vil sikre ejerskab og medansvarlighed. Samtidig vil vi sikre os, at tilladelserne kommer de lokale til gode og at de locale steder rundt omkring i landet får mulighed for, at deltage direkte i turismen i et fremadrettet perspektiv og dermed sikre en solid planlægning, der skaber trygge og stabile vilkår for de lokale samfund.

På baggrund af denne forespørgselsdebat skal jeg hermed foreslå følgende Inatsisartut udtalelse:

“Inatsisartut opfordrer hermed Naalakkersuisut til, at bane vejen for, at den fastboende del af befolkningen får mulighed for bedre at kunne deltage i turismen, for derigennem at sikre, at den fastboende del af befolkningen, ligeledes får større økonomisk udbytte af tursimeerhvervet.”